

Pesmice za moja sončka

Max Luko in Mašo

Pesmice zbrala:
mamica Urška Fartelj

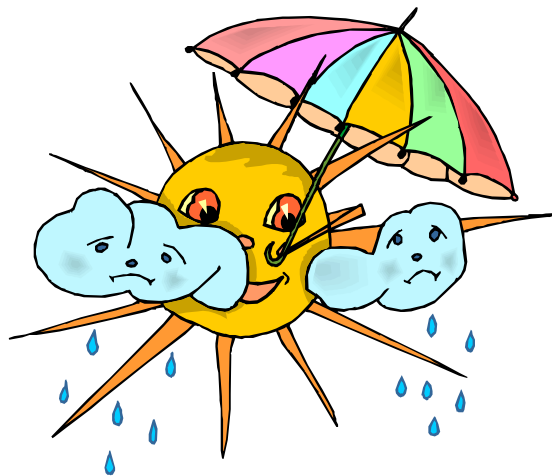

Razširjena verzija

April 2008

APRIL

Prvi dan
norčav kot pust,
sama laž
mu gre iz ust.
Potlej smeje se,
zdaj joče,
niti sam ne ve,
kaj hoče.
Ko smeji se,
sonce sije,
ko se cmeri,
dež se ulije.
Kar brez nog
in kar brez kril
spet prispel
je k nam - April.

MLEKO

(Andrej Rozman - Roza)

Ko iz tetrapaka v lonec priteče,
mleko zasliši nekoga, ki reče:
«takole, še malo, pa Mihec bo vstal,
zato že kar zdajle mu skuham kakav.»

Mleko od groze se skoraj sesiri:
»to ni mogoče, pri moji veri!
Da ob belino bom in okus,
to, primojduš, je ostuda in gnus!«

A bolj ko jezi se nad tem, kaj bo z njim,
močnejše od spodaj ga greje vroč plin.
»Jaz da kakav bom?! Nikdar nikoli!
Preveč sem ponosno, da to si dovolim!«
Je besno vzkipelo, iz lonca ven vstalo
in belo in čisto se v svet je podalo.

»So smrti bom mleko, nikoli kakav!«
Je vpilo, še ko so ga brisali s tal.

MALI BITLES

(po spominu zapisala Vida T. V.)

O, jaz sem mali bitles, kitaro rad igram,
frizerji me lovijo, ker dolge lase imam.

Pa pride povabilo, pa pride poštar k nam,
a v povabilu piše, k frizerju sem poslan.

Vsi robčki so že mokri od moj'ga jokanja,
a meni so pa rekli: »Ti buča, biteljska!«

MOJSTER JAKA

Mojster Jaka, mojster Jaka,
al' že spiš, al' že spiš?
Al' ne slišiš zvonca, al' ne slišiš zvonca?
Bim, bam, bom, bim, bam, bom.

NAŠA ČETICA KORAKA

Naša četica koraka,
strumno in veselo,
drug za drugim v ravni vrsti,
zdaj gremo na delo.

Jurčku bomo pomagali,
hišico zgraditi,
da bo mogel svoje zajčke
pred lisico skriti.

Žiga žaga, poje žaga,
rom, pom, pom kladivo,
mi pa vsi najboljše volje
delamo marljivo.

RASLA JE JELKA

Rasla je jelka,
do neba, do neba,
rasla je jelka do neba.

Širila veje,
do zemlje, do zemlje,
širila veje do zemlje.

Kraj jelke vodi
stezica, stezica,
kraj jelke vodi stezica.

Po stezi bratec
hodil je, hodil je,
po stezi bratec hodil je.

Za roko sestro
vodil je vodil je,
Za roko sestro vodil je.

MOJ PAJACEK

MOJ PAJACEK IZ BLAGA,
SKORAJ, DA VSE ŽE ZNA.
PA POVEM VAM: DRUGI TO,
PRAV ZARES NE VIDIJO!

MI MEŽIKA, SE SMEHLJA
IN KORAKA ENA, DVA.
V MLAKI Z MANO ČOFOTA,
KADAR MAME NI DOMA.

SONCE ČEZ HRIBČEK GRE

Na večer za hribček leže,
zjutraj stegne žarke sveže,
drobne ptice prebudi,
dan prebudi in ljudi.

Sonce čez hribček gre,
luna pa za gore,
zvezdice presvetle
se potope.

Drumla, drumla, drija
drumla, drija, drom;
drumla, drumla, drija,
drumla, drija, drom;
zvezdice presvetle
se potope.

Sonce čez hribček gre,
zvezdice se bude,
v rosi pa njih glave
krasno diše.
Drumla, drumla, drija...

...
v rosi pa njih glave diše.

Sonce čez hribček gre,
ptičice se bude,
rajati tudi sme
moje srce.
Drumla, drumla, drija...

...
rajati tudi sme
moje srce.

BARČICA

Barčica po morju plava
drevesa se priklanjajo.
O, le naprej, o, le naprej
dokler je še vetra kej!

Barčica po morju plava,
jadra se razpenjajo.
O, le naprej, o, le naprej
dokler je še vetra kej.

Barčica po morju plava,
ptički jo pozdravljajo.
O, le naprej, o, le naprej,
dokler je še vetra kej.

OB BISTREM POTUČKU JE MLIN

Ob bistrem potočku je mlin, cin, cin,
a jaz sem pa mlinarjev sin, cin cin,
ko mlinček ropoče in voda šumlja,
srce mi veselo igra, igra.

Če mlinček pri miru bi stal, bi stal,
bi mlinar in kmet žaloval, žaloval,
In otrok bi jokal ter tožil glasno,
kako je brez kruha hudo, hudo.

Ura teče, nič ne reče

Ura teče, nič ne reče,
tika, taka, bim, bam, bom,
jurček, vstani, ker drugače
res bom huda rom, pom, pom.

GOSLICE

Jaz imam pa goslice,
goslice zveneče,
ki pojo mi pesmice,
pesmi zlate sreče.

Jaz imam pa mamico,
mamico ljubečo,
ji zapojem pesmico,
ji prinesem srečo.

ŠALJIVKA

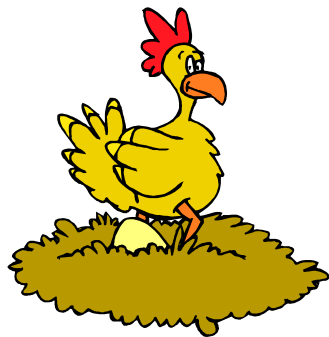
Preljuba ti soseda
si kej vidla mojga deda?
Hmja, hmja, hmja, hmja,
oj, vidla sem ga.

Tamka pri sosedu
je suhe hruške jedu.
Hmja, hmja, hmja, hmja,
oj, vidla sem ga.

Hlače ima do kolen,
nos pa kakor šolen.
Hmja, hmja, hmja, hmja,
oj, vidla sem ga.

Hlače ima iz papirja,
po celi vasi dirja.
Hmja, hmja, hmja, hmja,
oj, vidla sem ga.

Mustače ima rjave,
oči pa škilave.
Hmja, hmja, hmja, hmja,
oj, vidla sem ga.

PRVO LETO SLUŽIM

Prvo leto služim, služim,
kokljo si prislužim.
Moja koklja špiklja, špoklja
piščeta vali.

Drugo leto služim, služim,
račko si prislužim.
Moja račka blato tačka
moja koklja špiklja, špoklja
piščeta vali.

Tretje leto služim, služim,
gosko si prislužim.
Moja goska vodo ploska,
moja račka blato tačka
moja koklja špiklja, špoklja
piščeta vali.

ENKRAT

Enkrat, enkrat, enkrat je bil en majhen škrat,
enkrat, enkrat, enkrat je bil en škrat.

Imel je dolgo bradico, vsa siva je bila.
Na rami nosil malhico, b'la polna je zlata.

Enkrat, ...

Pomagal rad je vsem ljudem, ki dobri so bili.
Hudobneže preziral je, za njih ni imel oči.

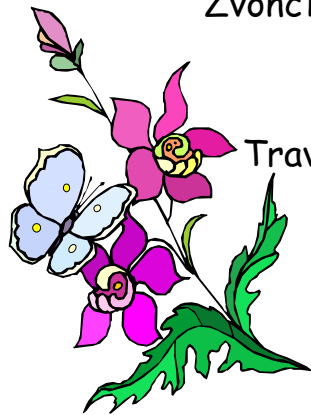
Enkrat, ...

Ti praviš, da ga ni bilo, dokazov da še ni.
V pravljici tej živel bo, zato zapojmo vsi:

Enkrat, ...

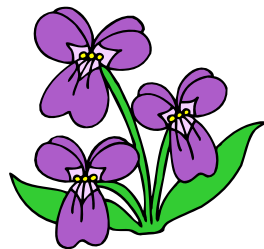
ZVONČKI IN TROBENTICE

Zvončki in trobentice, mačice, vijolice
spet iz zemlje vzklijejo,
saj pomlad je tu.

Travnica ozeleni, vse v gozdu oživi,
kukavca spet poje nam
svoj napev ku-ku.

Mlada sem in dobro vem,
da ljubiti vroče smem,
saj pomlad napravi to, da nam je lepo.

Zvončki in trobentice..

Tudi zame je pomlad,
pa čeprav več nisem mlad,
vendar v srcu čutim to,
pa mi je lepo.

Cingu cingu cingulin
poje zvonček prek dolin,
zraven pa trobentica
trobi tra-ra-ar,
trobi tra-raa-ra

ZLATA POMLAD

Zvezdice bele, bele snežinke,
padajo, padajo tiho z neba.

Beli metuljčki, bele snežinke,
iščejo, iščejo pot do sveta.

Zvezdice bele, čuvajo zemljo,
čuvajo v zemlji, skriti zaklad.

Beli metuljčki ji nosijo sanje,
sanje in misel na zlato pomlad.

V SVET KROJAČI SO ODŠLI

V svet krojači so odšli,
polžeka so srečali.
Hoj, hoj, hoj, hoj, hoj,
požeka so srečali.

Kakšna pa je tale zver,
s sabo nosi svoj kvartir.
Hoj, hoj, hoj, hoj, hoj,
s sabo nosi svoj kvartir.

Polž začenja gnat roge
strah popade jim srce.
Hoj, hoj, hoj, hoj, hoj,
strah popade jim srce.

Rajši kar tako zbeže,
kot pred polžem smrt store.
Hoj, hoj, hoj, hoj, hoj,
kot pred polžem smrt store.

PRVIČ V ŠOLO

Trije korenjaki,
trije veseli vandrovčki,
so torbice vzeli
in prvič v šlo šli.

So v zvezke pisali
velike črke a, e, i,
na prste kazali,
da ena in dva je tri.

Vsi trije junaki
pa so sanjali vse noči,
da z zlato raketo
na luno bodo šli.

HUGO

Zdaj visoko v zraku, drugič v jami v mraku
kot izgubljeno pišče Hugo sam družino išče.
Hugolino mu zlobna Sylla je ugrabila,
mi pa hitimo mu na pomoč.

Vse skrbi so zdaj odveč,
Hugo, s tabo smo, ne boj se n"č več,
v tvoje učke spet sijaj
skup" vrnili smo nazaj-aj-aj.

Vse skrbi so zdaj odveč, ...
Zdaj visoko ...

Vse skrbi so zdaj odvec, ...

GUSARSKA

Sredi morja črna vihra, sredi vihre črn brod,
sredi broda črna jadra, sredi jader bela smrt.

Heja bumbarasa...

Grom buči in strela šviga, zli valovi v dalj buče,
sedem gusarjev grozeče morju kažejo zobe.

Pod palubo so zakladi, sedem belih smrtnih glav,
v vsaki glavi sedem nožev, vsak teh nožev je krvav.

Za kajuto pa igrajo štirje divji gusarji,
dobre karte vsi imajo, kapitan gre solo tri.

Kapitan pagata vrže, vsa posadka obnemi,
kuhar mu ga s škisom vzame, že mu glava odleti.

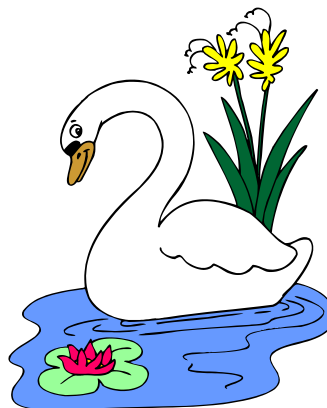
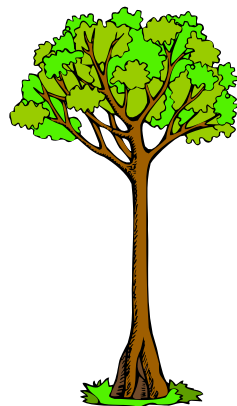
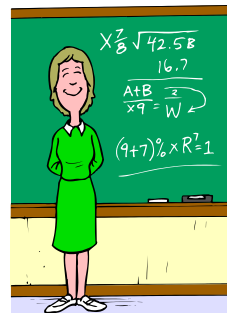
Bliža se jim oklopnjača, kapitan veli na boj:
"Kaj bo stara ta krastača, hej, barabe za menoj!"

Zdaj s kanona oklopnjače prva kugla prileti,
krmilarju strga hlače in mu bedra osmodi.

Še s kanona oklopnjače ena kugla prileti,
na sred' kotla s paštašuto in ga v sončni prah zdrobi.

Vname se mesarsko klanje, gusarji gredo na nož,
sam ostal le kapitan je, kot poslednji, zadnji mož.

Hitro on činžnolo vzame, pod palubo pohiti,
s fajercajhom pulfer vname, gusar z barko v luft zleti BUM!

KAKO KDO DIŠI

Pek diši po kruhu in prestah,
po svečah in po kadilu pop.
Pilot po nebu in zvezdnih cestah,
a prometnik po rezkem: Stop!

Ucitelj diši po kreditu, redu in vajah,
ucenec po tinti in "jaznevem".
Dimnikar po važnosti, sajah
in po sreči, ki jo nosi ljudem.

Gozdar diši po deblih, smoli, vejevju
in še kot praprotni ali kot mah.
Tudi vrtnar diši malo po drevju,
a še bolj po spominčičah.

Drevesa v parku dišijo po pticah
in malo kakor zaljubljeni par,
po poljubu dišijo zardela lica
in telo kot poganski oltar.

Beli labodi dišijo po vodi,
po rožah metulj-čekin,
a jaz po neskončni svobodi,
ko se po travi podim za njim!

MAŠKARADA

Na dvorišču
kakor na plesišču
palčkov
mrgoli,
vse vrtil se,
saj zares
je veselih
maškar ples.

V vrtcu malčkov
je živalski vrt:
kužka miš lovi,
zajca polž podi,
skače crni krt;
čebelica Maja
medvedu nagaja.

Vmes pa ptičjih je peres,
repkov, tačic,
uhljev, mačic,
polno je klovnov,
kavbojev in nojev,
skratka — vsega.
Pridete tja še vi
pa ti in ti!!!

MAŠKARE

Od hiše do hiše,
od vrat do vrat
prinašam smeh vam
in s smehom pomlad.
Zato pa nam dajte
en dinarček, dva,
tri krofe, tri bobe
in košček mesa!

SREČA NA VRVICI

Tjaram-da-dam, zlat je ta dan, steci z mano kam.
Zmeraj z mano, zmeraj moj boš, tjaram-da-dam-dam.
Ko dobiš, kar si želiš, nisi nič več sam,
Tjaram-pa-dadi, nobenih skrbi, srečo imaš na vrVICI.
Priateljji vsi, tjaram-pa-dadi, sreča na vrVICI.

Tjaram-da-dam, vsak načrt iz vetra je stkan,
v sivi beton svet je vkovan, tjaram-da-dam-dam.
Stecimo kam, stecimo stran, stecimo v svet sanj.
Za vse, prav za vse je, prostor nekje, kjer trate še zelene.
Tjaram-pa-didi, vsa sreča in mi, sreča brez vrVICI.

MOJ PRIJATELJ JANI

Kod je hodil lani,
moj prijatelj Jani?

Bil je še zaspanček,
debelušček Janček.

Skril se je v voziček,
kakor v gnezdo ptiček.

Kakor v luknjo miške,
kakor polži v hiške.
Zdaj pa že koraka,
glejte ga junaka.

Z očkom telovadi
ko medvedki mladi.

Tudi tla premeri,
pa se nič ne cmeri.
Pa se nič ne joče,
naj bo, kakor hoče.

RDEČA KAPICA

1.

Jaz sem rdeča kapica,
mala zlata deklica,
rada s punčko se igram,
k babici že sama znam.

2.

Rada pojem, se vrtim,
skačem in se smejem.
v šoli dobro se učim,
že do sto preštejem.

In kako mi je ime,
vedeli bi radi?
Vsak kdorkoli me pozna,
pravi Rdeča kapica.

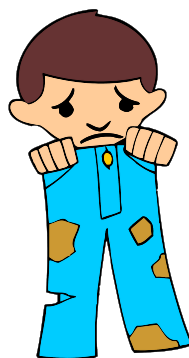
CICIBAN - CICIFUJ

CICIBAN TEČE V ZELENI DAN;
PTIČICA ZNANKA V GOŠČAVI
VSAK DAN LEPO GA POZDRAVI:
"CICIBAN, CICIBAN, CICIBAN,
CICIBAN, DOBER DAN."

CICIBAN, KAJ PA JE DANES, ČUJ!
KAJ TI TO PTIČKA PREPREVA?
PO VSEJ DOBRAVI ODMEVA:
"CICIFUJ, CICIFUJ, CICIFUJ,
CICIFUJ, FEJ IN FUJ!"

CICIBAN MISLI: "ZAKAJ CICIFUJ?"
TAKRAT SI ROKE POGLEDA,
PA SE DOMISLI: "SEVEDA.
DANES SE NISEM UMIL ŠE, FEJ, FUJ,
DANES SEM RES CICIFUJ!"

BISTER POTOČEK SE VIJE ČEZ PLAN,
PREKO KREMENOV SE LIJE;
CICIBAN V NJEM SE UMIJE,
PTIČKA ZAPOJE SPET: "CICIBAN,
CICIBAN, DOBER DAN!"
(Oton Župančič)

CICIBAN

Oton Župančič

KADAR SE CICIBAN JOČE

Ciciban se cmeri,
za dve mili jeri.
Hitro, hitro meh za smeh,
vleci ga po vseh koteh,
meči ga ob tla, pod strop,
in ob steno, hop, hop, hop!
Pok! - se meh razpoči,
smeh iz njega skoči.

CICIBAN ZASPI

Ciciban je zaspan.
Dajte mu blazino -
mehko mahovino;
dajte mu odejo -
jablanovo vejo.

Veter z gore piha,
jablano razniha,
veja se uvije,
ciciban se skrije,
z listjem ga prevleče,
s cvetjem ga omeče.

CICIBAN
Oton Župančič

CICIBAN IN ČEBELA

ČEBELICA LETI Z NEBA,
LETI LETI VSE NIŽE,
VSE NIŽE IN VSE BLIŽE
ČEBELICA LETI Z NEBA.

"ČEBELICA, OD KOD IN KAM
TE NESEJO PERUTI
PO JASNI ZRAČNI POTI?
ČEBELICA, OD KOD IN KAM?"

"KJE PA JE TISTI CICIBAN,
KI VENOMER RAZGRAJA,
KI MAMICI NAGAJA,
KJE PA JE TISTI CICIBAN?"

"ČE BIL BI TUKAJ CICIBAN
ČEBELA SVETLOKRILA,
KAJ BI MU NAREDILA,
ČE BIL BI TUKAJ CICIBAN?"

"ČE BIL BI TUKAJ CICIBAN,
TAKOJ MU BRIDKO ŽELO
ZAPICIM V TRDO CELO,
ČE BIL BI TUKAJ CICIBAN."

"POTEM BI JOKAL CICIBAN
IN KRIČAL NA VSE GRLO,
DA VSE BI SKUPAJ DRLO,
TAKO BI JOKAL CICIBAN."

"O NAJ LE JOČE CICIBAN,
KRIČI NAJ KAKOR HOČE,
ZVONITI IZZA TOČE
NIČ NE POMAGA, CICIBAN!"

"KAJ MISLIŠ, DA BI JOKAL SAM?
JOKALA BREZ POKOJA
BI ŠELE MAMA MOJA;
KAJ MISLIŠ, DA BI JOKAL SAM?"

"KAJ TUDI JOČE MAMICA,
ČE CICIBANČEK SKAČE,
PA SI RAZTRGA HLAČE,
KAJ TUDI JOČE MAMICA?"

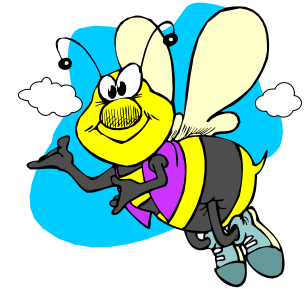
"ČE HLAČE STRGA CICIBAN,
JIH MAMICA ZAŠIJE,
A OČKA MU NABIJE
S CVETLIČNO BILKO ZADNJO STRAN."

"PREMOTIL SI ME, CICIBAN;
NE VEM, KAJ SEM HOTELA,
PO KAJ SEM PRILETELA;
PREMOTIL SI ME, CICIBAN."

"O, SAJ POVE TI CICIBAN,
LE VPRAŠAJ GA, ČEBELA,
PO KAJ SI PRILETELA;
NE LAŽE PA NE CICIBAN."

"ČE PA NE LAŽE CICIBAN,
POTEM JE FANT OD FARE;
NAJ SKAČE, VSE POTARE,
DA LE NE LAŽE CICIBAN!"

IN: "CICI-CICI-CICIBAN!"
ČEBELICA PREPEVA,
VSE VIŠE POLETEVA,
ZA NJO MI GLEDA CICIBAN.
(Oton Župančič)

VESELI KOLEDNIKI

Čase pregledujemo,
zase koledujemo
in za lepo leto mlado
preobračamo navado:
nič od vas ne prosimo,
mi darove nosimo,
meh za smeh in vrečo sreče
Ciciban za nami vleče,
ne za hišo zidano,
le za voljo židano!

ČASTITLJIVI KOLEDNIKI

Staro šego hranimo,
novo leto znanimo:
mladi Božič in Marija
bodi naša tovaršija;
dani so obeti nam,
zlata zvezda sveti nam,
njene se držimo poti,
da nas zloba ne zaloti
starega prismodeža
kruteža Herodeža.

OTROCI SPUŠČAJO MEHURČKE

Sonce, zemlja, mesec
vrte se brez kolesc,
letijo brez peresc,
v nebo se točijo,
na vejo skočijo,
brez poka počijo.

PLES KRALJA MATJAŽA

Enkrat naprej, enkrat nazaj-
kralj Matjaž si izbira raj.
Gori in doli, tretjič okoli-
kralj Matjaž si Alenko izvoli.
Trikrat po sredini, četrtič na kraj:
"Kralj Matjaž, Alenko nazaj!"
Roke navzkriže - križa-kraža-
Turki, lovite kralja Matjaža!
Bijmo s petami - tok, tok, tok!
Konjič Matjažev - skok na skok.

VRABCI IN STRAŠILO

Čiv-čiv, čiv-čiv,
še dolgo bom živ,
živ-žav, živ-žav,
še dolgo bom zdrav:
na sredi polja
tri vreče prosa!

Čiv-čiv, čiv-čiv,
vse prav? Vse prav!

Čiv-čiv, čiv-čiv,
saj nisem jaz kriv,
živ-žav, živ-žav,
če mož je brbljav,
če metlo ima,
pa mesti ne zna.

Čiv-čiv, živ-žav,
vse prav? Vse prav!

ZVONOVI

Bim-bim, bim-bim!
Jaz dan zvonim,
na okna vsa trkam,
zaspance budim,
budim - bim-bim!

Bam-bam, bam-bam!
Jaz sonca vam dam,
en pehar za polje,
en pehar za hram,
ga dam - bam-bam!

Bom-bom, bom-bom!
Kje je tvoj dom?
Kdor pot si izgrešil,
jaz vodil te bom
na dom - bom-bom!

ŽABE

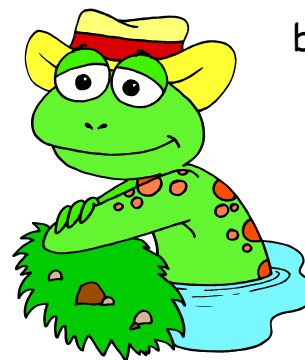
Rega, rega, rega, rega,
vedno hujša je zadrega,
sonce že do dna nam sega,
jojmene, kaj bo iz tega!

Kum, kum. le pogum.
slišal sem od juga šum!

Kvak, kvak,
glej oblak,
glej oblakov sivih vlak,
vedro vode nosi vsak,
kmalu bo vse polno mlak!

Rega, rega, rega, rega,
bog nas reši vsega zlega!

Kum, kum, le pogum!
kvak, kvak, glej oblak!

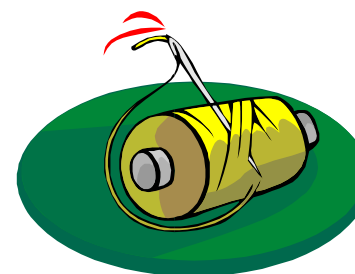
MEDVED Z MEDOM

Skoči brate, na medveda!
- Pa zakaj? -
Vkradel nam je lonec meda.
- Pa zakaj? -
Lačni so mu medvediči.
- Pa zakaj? -
Prazni so še vsi grmiči
- Pa zakaj? -
Saj ne upajo si cvesti.
- Pa zakaj? -
Sneg bi utegnil jih zamesti.
- Pa zakaj? -
Burja se čez plan hohoče.
- Pa zakaj? -
Jug je prepoditi noče.
- Pa zakaj? -
Ko pa ni še božja volja.
- Bratec, aj:
božja volja je najbolja.
Naj le jug na burjo mahne
in pomlad na zemljo dahne,
cvet in sad rode grmiči,
najedo se medvediči:
takrat skočim za medvedm
pa mu vzamem lonec z medom! -

STARI MEDO

Brunda gunda, brunda gunda -
meda polna skleda!
Stari medo - bistra glava:
prazna skleda - medo spava ...
Brunda gunda, brunda gunda -
meda polna skleda!
Če pa vidi polno skledo,
rad vam pleše stari medo!
Brunda gunda, brunda gunda -
meda polna skleda!

LENKA

LENKA SE ŠETA-
METLA POMETA;
LENKA POČIVA-
IGLA JI ŠIVA;
LENKA PRED DURI-
PEČ SE ZAKURI,
A KOTLIČEK
SKOČI V LONČIČEK,
LEŽE V PONVICO,
DVIGNE GLAVICO:
"LENČICA, LENKA,
KIKERIKI!
SEM ŽE PEČENKA,
JEST SE MUDI!"

ZLATO V BLATNI VASI

Prišli trgovci z novci
za šalo v Blatno vas zares,
na trgu sredi blata
pustili pisker zlata,
potem naprej, haha, zares,
zares trgovci z novci.

Prišli so slepci s cepci
za šalo v Blatno vas zares,
in pikapoka šlo je,
brž lonec je na dvoje,
potem naprej, haha, zares,
zares, da slepci s cepci.

Prišli so norci s korci,
za šalo v Blatno vas zares,
planili so po zlatu,
raztresli ga po blatu,
potem naprej, haha, zares,
zares, da norci s korci.

Prišla je putka tutka
za šalo v Blatno vas zares,
vse blato potacala,
zlato je pozobala,
potem naprej, haha, zares,
zares, da putka tutka.

In Blatničani zbrani
sklenili so v en glas zares:
"Ta putka kokodajca
bo nesla zlata jajca!"
Potem pa pit, haha, zares
vsi Blatničani zbrani.

ZVEZDOZNANSTVO

Cicibanček, vedi:
sonce je na sredi
v lepi zlati skledi.
In v njegovi zarji
zemlja kolobari.
Okrog zemlje tava
luna vrtoglava.
Zemlja, vsi planeti
v vajeti zajeti,
k soncu so pripeti.
Sonce vsepovsodi
njih na pota vodi.
Bog jim sonce ukrade,
v nič ves svet razpade. -

Cicibanček gleda:
prazna sončna skleda,
njemu v glavi zmeda.

MEHURČKI

Cicibanus,
on je danes
Coprianus:
coper, coper, hudi čar,
vsakemu iz lonca dar!

Najprej sonce!
Komu sonce?
Sonce Bogu:
iz njegovih zlatih rok
sije slava vseokrog.

Potle luna!
Komu luno?
Luno mami:
vsako noč bedi za nas
z luno bo ji krajši čas.

Tretje - zemlja!
Komu zemlja?
Zemljo očki.
Preoral jo bo, sejal,
bo pogače nam dajal.

TUREK

Dolg je nos, turški nos,
bradavic je poln,
krive coklje, turške coklje,
kot na Savi čoln.

Ali fes, turški fes -
kakor makov cvet!
Hej, in pas, turški pas -
z mavrico prepet.

Turek, daj meni fes,
meni fes in pas,
coklje, nos nosi sam,
sebi v slavo, čast!

KONJIČEK

Diči diči diča
urno na konjička,
na konjička vranega,
urno osedlanega!

Diči diči diča,
deček nima biča,
deček nima ni ostrog,
da pognal bi konja v log.

MOŽIČEK-KOPITLJAČEK

Možiček Kopitljaček,
to bister je junaček,
nikdar se ne upeha,
kopitati ne neha, kopita skoz in skoz,
kopitne (Mašo) v nos.

ČREP- NA TLEH JE LONČEK

Črep - na tleh je lonček -
zbogom, mlečna kaša!
To je zdaj kosilce,
to večerja naša.

Kje si loncevezec,
kodrasti slovaček?
Lonček mi poveži,
kupim ti kolaček!

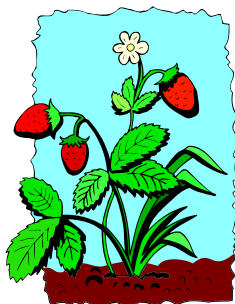
O INDIJI KOROMANDIJI

In vsaka stezica povee te v Rim,
pa če še tako je zgubljena,
tja v Indijo, tja v Koromandijo
pa roka ne kaže nobena.

Tam v Indiji, tam v Koromandij
bonbončki visijo raz veje,
in izpod grmiča se vsakega
medena potica smeje.

Morda pa orehovo rajši imaš?
Rozinovo? - Hočeš peroti?
In vile zvečer te uspavajo,
in ptičice zjutraj pojo ti.

Tja v Indijo, tja v Koromandijo
pa dedek naš lani odšel je:
"Otroci, le pridno ubogaajte!
Ko vrnem se - to bo veselje!"

In čakali smo ga in čakali,
a zdaj ga več nihče ne čaka;
gotovo tam cvička dolenjsega je,
gotovo je mnogo tobaka!

KANGLICA

Deklica šla je po vodo
z lepo srebrno kanglico.
Zora ne nebu sevala,
ptičica v logu pevala.

Jagoda zrela nudi se:
"Daj, le za hip pomudi se!"
"Jagoda rdečka - dober dan!"

Ali moj bratec je bolan,
in ozdravel prej ne bo,
da mu ponesem z vrelca vodo,
deklica moram zajeti jo,
preden še sence obsveti jo ..."

Hladne vodice zajela je,
bistro domov oditela je.

Deklica šla je po vodo
z lepo srebrno kanglica,
deklca je domov prišla,
kanglica bila zlata vsa.

DAJ - ZMAJ

Daj - zmaj,
dvigni se visoko
nad polje, nad loko,
čez goro poglej,
kaj je tam, povej!

Štajerska je vsa zelena,
a Koroška zamračena,
Kraševc pečine orje,
v soncu sveti se primorje;
da spustiš me malo višje,
videl bi tržaške hiše.

PESMICE O ŽIVALIH

PAV

KJE STANUJEŠ, MALA MIŠKA?

Kje stanuješ, mala miška?
Kje stanuješ, kje domuješ,
kje je tvoja mala hiška?

Tam stanujem, kjer ni mačke.
Tam stanujem, tam domujem,
kjer ne pridem v njene tačke.

MIŠKA IN ZOBKI

Miška, miška, kam si šla?
Spet si vzela zobka dva!

Kaj počel bom zdaj brez njih?
V mojih ustih je prepil!

Rad bi zobke brž nazaj!
Miška, miška, daj jih, daj!

Kakšna zlikana kočija
na dvorišče k nam zavija?
Je v njej kralj ali kraljica?
Car z ministri? Cesarica?
Kje so paži in spletične,
če sedijo v njej kraljične?
Je odjezdil princ na lov
in zdaj pelje plen domov?
Ali pa se vrača s plesa
kakšna pravljlična princesa?

Toda sam brez kočijaža,
kralj menda se ne prevaža?
Kje so sluge in dvorjani,
da bi jezdili ob strani?
Vaša gnada, kaj bi rada?
Komu v čast vsa ta prada?

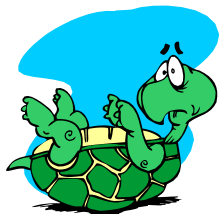
Kdo bi vedel, kdo bi znal?
Brž snemimo kape z glav
in se umaknimo v kraj,
kot veleva običaj,
ko bo peljal mimo nas
pav s kočijo svoj okras.

JEŽEK PA TAKI!

Ko jeseni križem-kraž
v gozdu teka naša Maša,
se spotakne - en, dva, tri
in na ježku obsedi.

Hu, je čuden tale stric?
Razen ježevih bodic
ni podoben mu: ni siv,
tudi črn ni in ni živ.

Zdajci ježek se razpoči,
rjava žoga venkaj skoči;
z njo domov Maša steče
in si sladki - kostanj speče.

ŽABA, ŽABICA

Žaba, žabica v vodo je skočila.
A na nosu je očala pozabila.
Oj ti žaba kaj si naredila,
da so se na dno očala potopila.
Oj ti žaba kaj si naredila,
da so se na dno očala potopila?

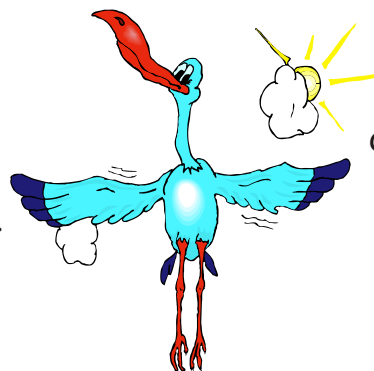
Glu, glu, ... (28 x)

Račka, račkica v vodo je skočila.
A na glavi je kapo pozabila.
Oj ti raca kaj si naredila,
da se je na dno kapa potopila.
Oj tiraca kaj si naredila,
da se je na dno kapa potopila?

Glu, glu, ... (28 x)

Želva, želvica v vodo je skočila.
A na nogah je copate pozabila.
Oj ti želva kaj si naredila,
da so se na dno copate potopile.
Oj ti želva kaj si naredila,
da so se na dno copate potopile?

Glu, glu, ... (28 x)

TRI PTIČICE

Tri ptičice, tri ptičice
so morje obletele.
Tri ptičice, tri ptičice
so morje obletele.

Prva nosi, prva nosi
klasek od pšenice,
da b zletela, da b zletela
naše rono polje.

Druga nosi, druga nosi
grozdek iz gorice,
da b zletela, da b zletela
k nam v vinske gorice.

Tretja nosi, tretja nosi
zdravje in veselje
da b zletela, da b zletela
v naše rodno selo.

Da b zletela, da b zletela
v naše rodno selo,
da bi bilo, da bi bilo
zdravo in veselo.

POLŽEVA SNUBITEV

Kako se polžeku mudi,
le kam, le kam tako hiti?
Cigu, cigu digu, cigu digu.
Cigu digu rompompom.

Pa srečal ga je petelin,
ki nesel je pšenico v mlin.
Cigu, cigu digu, cigu digu.
Cigu digu rompompom.

Kam greš grdoba slinasta,
kam greš grdoba slinasta?
Cigu, cigu digu, cigu digu.
Cigu digu rompompom.

Se ženit grem, se mi mudi
k mlinarjevi hčerkici.
Cigu, cigu digu, cigu digu.
Cigu digu rompompom.

Saj je še mi ne dajo,
imam rdečo kapico.
Cigu, cigu digu, cigu digu.
Cigu digu rompompom.

SO PTIČKI SE ŽENILI

So ptički se ženili
prot beli Ljubljani.
Al je čudo al je čudo,
čudo mora bit!

Se ščinkavec je ženil,
za ženo vzel je ščinkavko.
Al je čudo al je čudo,
čudo mora bit!

Komar je z muho plesal,
da ves je svet se tresel.
Al je čudo al je čudo,
čudo mora bit!

Se muha je napila,
si nogo je zlomila.
Al je čudo al je čudo,
čudo mora bit!

Pa grejo po padarja
po Jurja Znoblarja.
Al je čudo al je čudo,
čudo mora bit!

A preden ta priteče,
že muhi kri odteče.
Al je čudo al je čudo,
čudo mora bit!

KOMAR SE JE OŽENIL

Komar se oženil,
muho vzel za ženo.
Komar je mož,
komar je mož,
komar je možka glava.

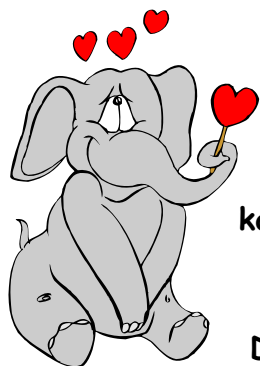
Bila je kuharica
tetica stenica.
Komar je mož,....

Prišele boter Keber,
prinesel je koš reber.
Komar je mož,....

Prišla je bolha suha,
prinesla je kos kruha.
Komar je mož,....

Obad je bil pa godec,
ker ma oster gobec.
Komar je mož,....

EN MALI SLONČEK

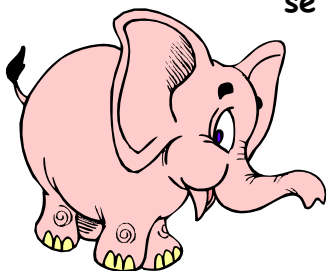
En mali slonček se je pozibaval
na pajčevini tam pod drevesom,
ko je ugotovil, da je stvar zanimiva,
je poklical še enega slončka.

Dva mala slončka sta se pozibavala

...

...

Deset malih slončkov se je pozibavalo
na pajčevini tam po drevesom,
ko so ugotovili, da stvar je zanimiva,
se je pajčevina strgala.

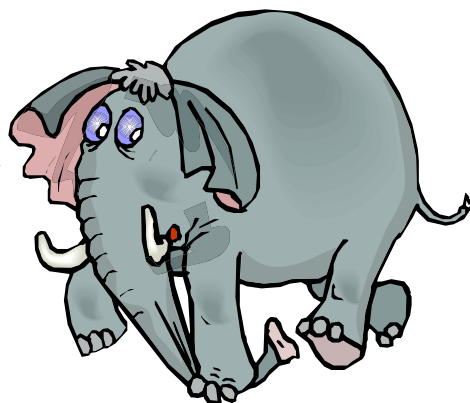
ČEBELICA MAJA

Nekoč, že dolgo je tega,
v deželi, res ne vemo kje,
živela je čebelica,
imela lepo je ime.

Vsi, ki so jo poznali, so ji rekli Maja,
mala, zvita in predrzna Maja,
Maja, ki leti, leti
kamorkoli se ji zdi.

Spet danes z nami tu čebelica je Maja,
mala, zvita in predrzna Maja,
Maja, ki leti, leti,
Maja, Maja,
Maja, o sebi kaj povej.

ZELENI ŠKRAT ARIEL

Pod zeleno skalo
škrat Ariel živi.

Kdor ga pred soncem najde,
bogat bo žive dni.
Imel bo zlate roke,
milijone zlatih las;
kot hudournik uren
prehitel bo svoj čas.

Hej, Ariel zeleni,
kje je tvoj zelen grad?
Kje dan za dnevom kuješ
srečo in zaklad?

Pretakni vse soteske,
vsak gozd kot vztrajni sel-
gotovo najdeš skalo,
kjer dela Ariel...

Dal ti bo vse zaklade-
In boš postal kot škrat:
Od jutra v noč boš delal -
Vesel boš in bogat!

Hej, Ariel zeleni,
kje je tvoj zelen grad?
Kje dan za dnevom kuješ
srečo in zaklad?

ČUK SE JE OŽENIL

Čuk se je oženil, tralala, tralala,
sova ga je vzela, hopsasa! 2x

Čuk sedi na veji, tralala, tralala,
sova na vereji, hopsasa! 2x

Sova čuku miga, tralala,
dajva, se vzemiva, hopsasa! 2x

Čuk pa sovo vpraša, tralala,
kol'ko dota znaša, hopsasa! 2x

Eno bučo vina, tralala,
en'ga petelina, hopsasa! 2x

Vino bova spila, tralala,
bučo pa razbila, hopsasa! 2x

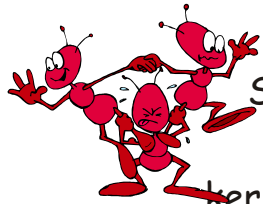
LISIČKA JE PRAV ZVITA ZVER

Lisička je prav zvita zver,
pod skal'co ima svoj kvartir,
pa z repkom mahlja,
in s kremplji prasklja,
pa vpraša, če je lovec doma.

Oj, lovec pa na skal' sedi,
nabito puško v rok' drži,
pa čaka na njo,
da ustrelil jo bo,
če le prikazala se bo.

Lisička pa je zvita b'la,
pri drugi luknji ven je šla,
na hribčku sedi,
se sladko smeji,
pa jagrčku fig'ce moli.

SREČALI SMO MRAVLJO

Srečali smo mravljo,
smo rekli ji gospa,
ker takšne dolge noge ima,
pa z njimi pleše ča ča ča..

Srečali smo raka,
smo rekli mu krojač,
ker takšne lepe škarje ima,
pa z njimi dobro rezat zna.

Srečali smo volka,
smo rekli mu mesar,
ker takšne ostre zobe ima,
pa z njimi dobro klati zna.

Srečali smo kozla,
smorekli mu kuhač,
ker taki dve kuhači ima,
pa njimi dobro mešat zna.

Srečali smo polža,
smo rekli mu zidar
ker tako lepo hiško ima,
pa sam si jo sezidat zna.

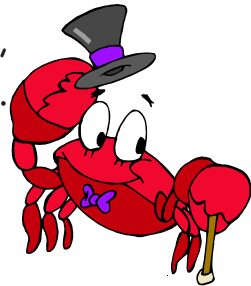

CI-CI-DO

Sinička se je vsedla
gor na drobno vejico
in je zapela vsa vesela
ci-ci, ci-ci-do.

O, kaj že poješ, ptička moja
pesem to lepo,
ko pa še zunaj zima kima
ci-ci, ci-ci-do.

Sinička se je zasmejala,
rekla je tako:
"Pomlad s seboj
sem pripeljala,
ci-ci, ci-ci-do."

PLEŠI, PLEŠI ČRNI KOS

Pleši, pleši črni kos!
Kak` bom plesal če sem bos.
Kupil si pa čevlje bom,
polke tri zaplesal bom.

Plesal bom s siničico,
lepo, drobno ptičico.
S peto tolkel bom ob tla,
tresla se bo zemlja vsa.

Kdor pa hoče plesati,
mora godce plačati.
Saj ni godec kakor konj,
dabi godel kar zastonj.

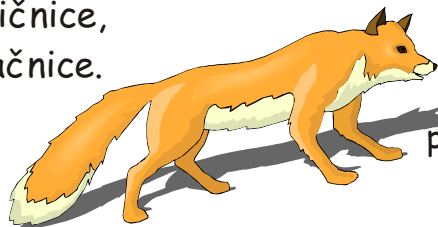
POD TO GORO ZELENO

Prišla je miška iz mišnica,
vzela je pšeničko iz pšeničnice.
Miš pšeničko
pod goro, pod to goro zeleno.

Prišla je mačka iz mačnice,
vzela je miško iz mišnice.
Miš pšeničko
mačka miško,
pod goro, pod to goro zeleno.

Prišla je lisička iz lisičnice,
vzela je mačko iz mačnice.
Miš pšeničko
mačka miško,
lisica mačko,
pod goro, pod to goro zeleno.

Prišel je volk iz volčnice,
vzel je lisico iz lisičnice.
Miš pšeničko
mačka miško,
lisica mačko,
volk lisico,
pod goro, pod to goro zeleno.

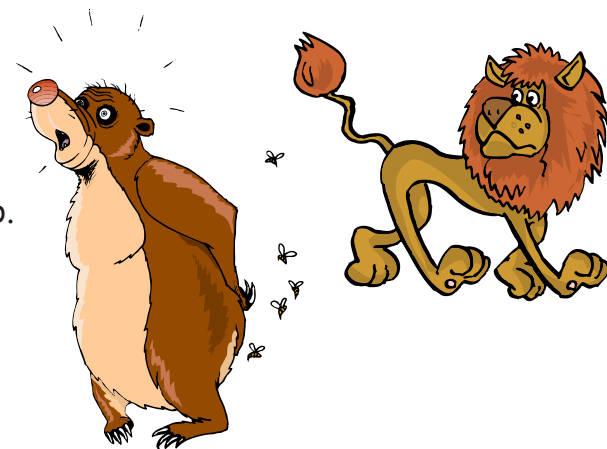

Prišel je medved iz medvednice,
vzel je volka iz volčnice.
Miš pšeničko
mačka miško,
lisica mačko,
volk lisico,
medved volka,
pod goro, pod to goro zeleno.

Prišel je lev iz levnice,
vzel je medveda iz medvednice.
Miš pšeničko
mačka miško,
lisica mačko,
volk lisico,
medved volka,
lev medveda,
pod goro, pod to goro zeleno.

Prišel je lovec iz lovčnice,
vzel je leva iz levnice.
Miš pšeničko
mačka miško,
lisica mačko,
volk lisico,
medved volka,
lev medveda,
lovec leva,
pod goro, pod to goro zeleno.

Prišla je smrt iz mrtvašnice,
vzela je lovca iz lovčnice.
Miš pšeničko
mačka miško,
lisica mačko,
volk lisico,
medved volka,
lev medveda,
lovec leva,
smrt pa lovca
pod goro, pod to goro zeleno.

VEVERICA PEKARICA

Tam v daljavi, tam v goščavi
tam so lešniki doma.
Veverica Pekarica tam pekarno ima.
Z drobne veje se zasmije,
krog pasu predpasnik bel
in prodaja in razdaja,
kar si kdo je zaželel.
Kožuharju in rudarju,
krtu da rozin,
a lisici po butici polno pest luščin.

SONČEK SIJE

Sonček sije,
dežek gre,
siva mačka
v brezje gre.

Kaj bo v brezju delala?
Šibice bo rezala.
Kaj ji bodo šibice rezane?
Metlico bo delala.
Kaj ji bo metlica?
Hiško bo pometala.
Kaj ji bo hiška pometena?
V njej bodo rajale miške.

OSEL IN KUKAVICA

Osliček gre v gozdiček,
gozdiček na sprehod.
Pa kukavica ptica,
prikuka mu čez pot.
Ponaša se in vpraša,
če peti zna gospod.

A sivec ni plašivec,
strašiti se ne da.
Postavi se v goščavi,
zarjuje svoj I - A.
A ptica z njim narica:
KU - KU, kar se le da.

Kričala, tekmovala, kdor bolj in dalj vzdrži.
To šalo poslušalo, veliko je ljudi.
Smejali se dejali: LEPO PA RAVNO NI.

BILA JE HUDA MRAVLJICA

Bila je huda mravljica,
šest črnih nog je imela,
je migala, je vohala,
je čisto ponorela.

Bila je huda mravljica,
po trgu je hodila,
lončarju je čez piskre šla,
pa vse mu je razbila.

In kamorkoli je prišla,
so vsi pred njo bežali,
je pokalo, je stokalo,
pod njenimi stopali.

Oj, mravljica požrešnica,
le kaj je naredila!
Še bika je pohrustala,
samo roge pustila.

Seveda to je čisto res,
le kaj se bik šopiri,
šest črnih nog 'ma mravljica,
a bik ima le štiri.

Če slišiš hudo mravljico
po svetu godrnjati.
Obrni se in steci proč,
kar zmorejo podplatiti!

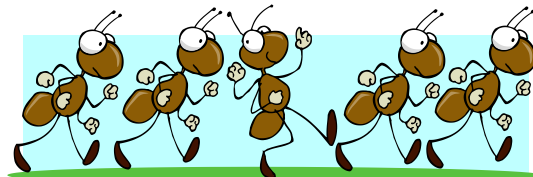

ZAJČEK DOLGOUŠČEK

Zajček dolgoušček
bel imaš kožušček,
hitre tačke, ostre zobke,
dolge brke, repček siv.

S kravico stanuješ,
v hlevcu poskakuješ,
repo glodaš in korenje,
deteljico in krompir.

Vsakemu uideš,
k meni vselej prideš,
s smrčkom vohaš, prst polizeš,
potlej pa vesel zbežiš.

HRUŠKA DEBELUŠKA

Hruška debeluška
v sončku dozori,
vetrček jo strese
hruška odleti.

Pa vesela vriska,
bolje je tako,
deca lačnosta
deca me ne bo.

Toda, joj prejoj me
ježek se zbudi,
hruška debeluška
skoraj omedli.

Greva hruška, greva
kaj mi to ne greš,
saj te sam ponesem,
če ne maraš peš.

Hruško debeluško
pika in boli
in v želodčke lačne,
si zaman želi.

JEŽEK TEKA, TEKA

Ježek teka, teka
in se kotali,
jabolka in hruške
nabirati hiti.

Medved kosmatinec,
svoj brlog ravna,
z listjem si postilja
zaspano godrnja.

Urna veeverica
pleza na drevo,
lešnike nabira
za zimsko lakoto.

Ptice lastovice
odletele so,
v južne tople kraje
jih krila nesejo.

RAČKE

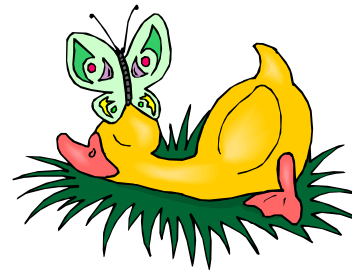
S prsti kljunček narediš
in s komolci poletiš,
z ritko migaš sem in tja,
gagagaga.

V krogu račka zdaj stoji,
urno hitro en dva tri!
Vsakdo naj se zavrti,
gagagaga.

In če kdo je še zaspan
in še siten in bolan,
naj bo račka vsaj en dan,
gagagaga.

Res lepo je račka bit,
v vsaki luži imaš zapit,
nikdar lačen vedno sit,
gagagagga.

To zares lepo je
če smo račke vsi.
Radi se imamo,
pa čofotamo,
se vsak smeji,
gagagaga.

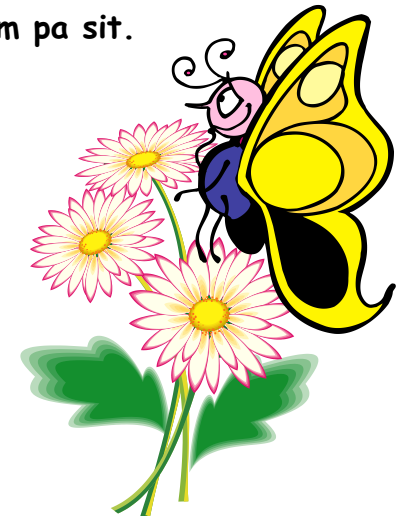
METULJČEK CEKINČEK

Metuljček cekinček
ti potepinček
kje si pa bil?

Pri majceni cvetki
drobni marjetki
medek sem pil.

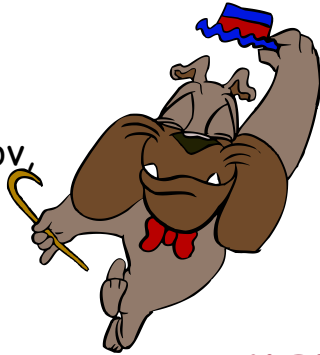
Potem pa želodček
poln kot sodček
bil je nalit.

Sem rekel marjetki
drobceni cvetki
zdaj sem pa sit.

NAŠ PSIČEK

Naš psiček, hov, hov,
nas čuva tatov,
podi postopače,
pomeri ti hlače,
če drezal bi vanj.

Miru ne pozna,
naprej se igra,
če drugega ni,
svoj repek lovi.

MOKRI KUŽA

Sredi ceste - luža,
noter pade kuža.
Blaten je trebušček,
moker je kožušček.
Grde so mu tačice,
zlepljene so hlačice.

Zdaj se obotavlja,
zmeraj spet se ustavlja,
v soncu ves trepeče,
zdelan od nesreče.

Kužek je ves zbeگان,
ker doma bo kregan.
Saj, kako bi šel domov, hov?

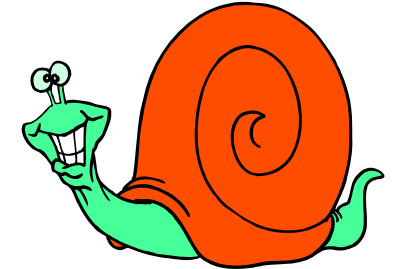
DIVJEMU ZAJČKU

Spančkaj, zajček, aja, aj,
mamica bo koj nazaj.

Gre le tjakaj za goro
po cvetočo deteljo.

Velik šop je bo nabrala,
sineku za zajterk dala...

Spančkaj, zajček, aja, aj,
mamica bo koj nazaj!

POLŽEK GRE NA PAŠO

Polžek gre na pašo
v deteljico našo.
Primimo ga za roge:
polžek v deteljo ne sme!

Pa smo dobrega srca,
naj njegova obvelja:
naj le polžek se napase -
nova detelja nam zrasede!

MEDVEDI IN MEDVEDKI

Kakšni so medvedki, očka,
so res sladkosnedi?
No, povej, dragi očka,
kakšni so medvedi?

In povej, dragi očka,
kakšni so medvedki?
So res majhni kakor mucke,
so li sladkosnedki?

Če si videl zares jih,
bi jih s seboj pripeljal,
in z medvedki majhnimi
jaz bi se igral.

MEDVEDOV PLES

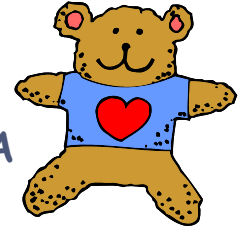
Pleši, pleši, kosmatinek,
da te vidi mamin sinek!

V levo, v desno dva koraka,
semkaj, tjakaj še dva taka!

Hitro brusi nogi bos;
zame, zase kruha pros!

MEDVEDJA ŠOLA

V medvedji šoli sedijo medvedi
in vrtijo debele oči
in se potijo pri abecedi
in se mučijo s piko na i.

Sklanjajo medved, medveda, medvedu.
štejejo urno od ena do sto,
brundajo v zboru pesem o medu,
malo narobe, a vendar lepo.

Na zemljevidu medvedje dežele
iščejo lego medvedjih planin
in se učijo, kje bodo cvetele
prve trobentice, teloh in brin.

Šola je dolga osem razredov,
ure in leta pa hitro beže
in v spričevala malih medvedov
same debele petice lete.